

Όχι στις κλεμμένες Κυριακές!

Ενώ η επίθεση των πολιτικών και οικονομικών ελίτ απέναντι στον κόσμο της εργασίας εκτυλίσσεται με αμείωτο ρυθμό, **το σωματίο μας** ως κομμάτι του ευρύτερου εργατικού κινήματος **συνεχίζει τον αγώνα ενάντια στις αντεργατικές πολιτικές της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης συνολικά και ενάντια στην αντεργατική καταιγίδα των Μνημονίων**. Στο πλαίσιο αυτό, από το 2013 μέχρι και σήμερα, διεξάγεται και ο **αγώνας ενάντια στα «απελευθερωμένα» ωράρια, τις «Λευκές Νύχτες» και την κατάργηση της Κυριακάτικης Αργίας** (η οποία μεθοδεύεται συστηματικά και εξακολουθεί να βρίσκεται στο στόχαστρο μέχρι σήμερα).

Θυμίζουμε ότι η αργία καθιερώθηκε το 1909 (ήταν το πρώτο μέτρο της εργατικής νομοθεσίας). Από τη δεκαετία του 1990 ιδιαίτερα και μετά αποτελεί **επιδίωξη του ντόπιου κεφαλαίου να «απελευθερωθούν» τα ωράρια στο εμπόριο**. Έτσι, **οι πιέσεις των Τροϊκανών και οι προτάσεις «ανάπτυξης» του ΟΟΣΑ** βρίσκουν πρόσφορο έδαφος στους καιρούς των μνημονίων, έχοντας πάντα συμμάχους την **ντόπια αστική τάξη, τους πολιτικούς (κυβερνήσεις) και οικονομικούς εκφραστές της (ΣΕΒ, ΣΕΛΠΕ κ.λπ.), τα καθεστωτικά ΜΜΕ, καθώς και τις πολυεθνικές εταιρίες του κλάδου που διεκδικούν ολοένα και μεγαλύτερο κομμάτι της αγοράς**.

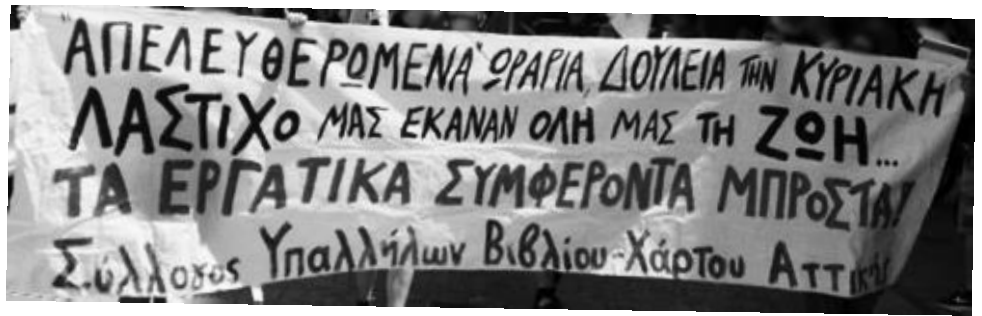
Το **2013**, στο πλαίσιο της πλήρους υποτίμησης της εργατικής μας δύναμης και στο όνομα των οικονομικών συμφερόντων του ντόπιου και ξένου κεφαλαίου και της «ανάπτυξης», η κυβέρνηση Σαμαρά ψηφίζει το **νέο αντεργατικό νόμο για την πλήρη «απελευθέρωση» της αγοράς (Ν. 4177/2013)**. Προχωρά στην κατάργηση της Κυριακάτικης Αργίας στο εμπόριο και εντείνει τις συνθήκες εργασιακού μεσαίωνα, θεσμοθετώντας **7 Κυριακές με τα μαγαζιά ανοιχτά** μέσα στο χρόνο.

Το Δεκέμβριο του **2014** μεθοδεύεται προκλητικά -μέσω τροπολογίας σε άσχετο νόμο, που ψηφίστηκε κυριολεκτικά μέσα σε μια νύχτα- μια 3η συνεχόμενη Κυριακή μέσα στην εορταστική περίοδο, δηλαδή η **8η Κυριακή** ανά έτος, αφήνοντας ανοιχτό το παράθυρο για λειτουργία των καταστημάτων ακόμα περισσότερες Κυριακές μέσα στο χρόνο.

Ήδη από τις **αρχές του 2014** το σωματίο μας απευθύνει **κάλεσμα** σε εργαζομένους/ες, σωματεία του εμπορίου και άλλων κλάδων, εργατικές συλλογικότητες, συνελεύσεις γειτονιάς, αυτοοργανωμένα εγχειρήματα και άλλες συλλογικότητες του ταξικού – κοινωνικού κινήματος και **οργανώνουν από κοινού τις αντιστάσεις** ενάντια στη λεηλασία των εργασιακών δικαιωμάτων και την καταστρατήγηση του ωραρίου. Ενάντια σε ό,τι επικαλούνται οι εργοδότες ως «διευθυντικό δικαίωμα», επιδιώκοντας να επιβάλλουν και να ρυθμίζουν τον εργάσιμο χρόνο μονομερώς εξυπηρετώντας τα δικά τους συμφέροντα. Γνωρίζαμε και βιώναμε όλοι, ως εργαζόμενοι, το **ζοφερό τοπίο** που επικρατούσε. Όχι μόνο την **υποχώρηση των αντιστάσεων μπροστά στη σφοδρότητα της επίθεσης και της καταστολής**, αλλά και **μπροστά στην ανάδυση των επίδοξων σωτήρων**, που προσπαθούσαν στο όνομα της αγωνίας για δικαίωση της πληττόμενης κοινωνικής πλειοψηφίας, να κατηλευτούν, να χειραγωγήσουν, να ενσωματώσουν, να αντλήσουν πολιτική υπεραξία προσδεμένοι στο άρμα του κυβερνητισμού και της εξουσίας.

Πίσω μας έχουμε έναν πολύχρονο πλέον αγώνα, με σημαντικές μάχες μέσα και έξω από τους χώρους δουλειάς μας, με απεργίες, με παρεμβάσεις, με διαδηλώσεις, με καταστολή, διώξεις και καταδίκες, αλλά και με σταθερά βήματα προς την

κατεύθυνση της οργάνωσής μας και της ανάδειξης μιας σειράς ζητημάτων από τη σκοπιά των εργατικών συμφερόντων, ώστε να αντισταθούμε στη συνολική επίθεση που δεχόμαστε. Με όρους βάσης, με οριζόντιες και αδιαμεσολάβητες διαδικασίες, με αποφάσεις συνελεύσεων, χωρίς ειδικούς και χωρίς την ψευδαίσθηση ότι θα μας σώσουν οι κάθε είδους σωτήρες ή θα παραχωρηθούν δικαιώματα χωρίς αγώνες. Τέλος, θα θέλαμε να πούμε ότι ο αγώνας αυτός σηματοδοτήθηκε από την **ενθάρρυνση συλλογικοποίησης των ίδιων των συναδέλφων στον κλάδο του εμπορίου**. Έτσι, έγινε εφικτό να αναδειχτούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο ζητήματα που αφορούσαν όχι μόνο τα «απελευθερωμένα» ωράρια και την Κυριακάτικη Αργία, αλλά που σχετίζονται με τη δυσχερή εργασιακή πραγματικότητα στο εμπόριο γενικότερα.

Οι συνάδελφισσες και οι συνάδελφοι που εργαζόμαστε στα βιβλιοπωλεία **βιώσαμε την εφαρμογή του μέτρου και τις συνέπειες που επέφερε στην εργασιακή μας πραγματικότητα και τη ζωή μας**. Από τη μεριά των εργοδοτών **πρωτοστάτησε μια μερίδα βιβλιοπωλών και εκδοτών** (μελών της ΕΝΕΛΒΙ) **καθώς και το PUBLIC** (με καταστήματα σε όλη την Ελλάδα), υποστηρίζοντας το αντεργατικό πλαίσιο της κατάργησης της Κυριακάτικης Αργίας. Ακόμα και σε περιπτώσεις (κάποιες Κυριακές) που ήταν φανερό ότι δεν υπήρχε ιδιαίτερο ενδιαφέρον και κίνηση από τους καταναλωτές, διαφαινόταν παρόλα αυτά από τη στάση των εργοδοτών (δηλαδή στο να εμμένουν στο άνοιγμα) ότι μεγαλύτερη σημασία είχε για αυτούς να επιτευχθεί η εφαρμογή ενός μέτρου με αντεργατικό περιεχόμενο.

Ο αγώνας για την Κυριακάτικη Αργία συνεχίζεται, καθώς η τωρινή κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ/ΑΝΕΛ στην πρώτη της θητεία και παρά τις προεκλογικές εξαγγελίες και τις προγραμματικές δηλώσεις που είχε κάνει, **διατηρεί το σχετικό νόμο και προκλητικά προσθέτει 2 ακόμα Κυριακές** στις ενδιάμεσες εκπαιδευτικές περιόδους, συμβαδίζοντας με τις επιταγές ΟΟΣΑ, ΕΕ και ΔΝΤ. Και όχι μόνο δεν έκανε βήματα προς τη νομοθετική κατοχύρωση της Κυριακάτικης αργίας, αλλά με το **3ο μνημόνιο** άφησε **ανοιχτό το πεδίο για ακόμα περισσότερες Κυριακές με τα μαγαζιά ανοιχτά**, περιμένοντας, όπως διατεινόταν, την απόφαση του ΣτΕ για να νομοθετήσει.

Η κυβέρνηση, που «αντιστέκεται», από την αρχή μιλά για **νομοθετικές ρυθμίσεις σε τουριστικές περιοχές** (ακόμα και για το σύνολο του κέντρου της Αθήνας) και «νίπτει τας χείρας της» δίνοντας τη **δικαιοδοσία στις κατά τόπους Περιφέρειες** να αυξάνουν τον αριθμό των εργάσιμων Κυριακών.

Από το Γενάρη του **2017** δημοσιεύεται η **απόφαση της ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας** (υπ' αριθμ. 100/2017) **σχετικά με το μέτρο για τις 52 Κυριακές με τα μαγαζιά ανοιχτά**, σύμφωνα με την οποία κρίνεται αντισυνταγματική η από 7/7/2014 απόφαση του υπουργού Ανάπτυξης. Η προσφυγή είχε γίνει από την ΟΙΥΕ και τις συνδικαλιστικές οργανώσεις μικρομεσαίων εργοδοτών (ΕΣΣΕ, ΓΣΕΒΕΕ) για την εφαρμογή της υπουργικής απόφασης που όριζε την πιλοτική λειτουργία των εμπορικών καταστημάτων για όλες τις Κυριακές σε τρεις περιοχές και 8 υποπεριοχές της χώρας. Το Σεπτέμβριο του 2014, εν μέσω του δυναμικού αγώνα και των απεργιακών κινητοποιήσεων, το Τμήμα Αναστολών με απόφασή του είχε «παγώσει» προσωρινά την επίμαχη υπουργική απόφαση, μέχρι να εκδοθεί η οριστική απόφαση της ολομέλειας.

Στη **σκόπιμα** (για πολιτικούς λόγους, όπως αξιολογούμε εμείς οι εργαζόμενοι) **καθυστερημένη απόφαση** (σημειωτέον ό,τι η απόφαση του ΣτΕ βγήκε δύο χρόνια μετά την προσφυγή και δύο

χρόνια μετά την εκδίκαση στην ολομέλεια του ΣτΕ του όλου θέματος!) αναφέρονται μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

- Η υπουργική απόφαση «είναι αντίθετη στο άρθρο 43 του Συντάγματος που επιτάσσει για παρόμοια θέματα να εκδίδονται Προεδρικά Διατάγματα και όχι υπουργικές αποφάσεις».

- Αποτυπώνεται ότι η Κυριακή είναι μια ημέρα αναντικατάστατη για την ξεκούραση και τον ελεύθερο χρόνο των εργαζομένων και ως τέτοια δεν μπορεί να υποκατασταθεί από κανένα «ρεπτό» οποιασδήποτε άλλης ημέρας. «Το δικαίωμα ελεύθερου χρόνου και της απόλαυσης του ατομικού και τους από κοινού με την οικογένεια τους, ως τακτικό διάλειμμα της εβδομαδιαίας εργασίας. Το διάλειμμα αυτό υπηρετεί την υγεία και την ομαλή ανάπτυξη της προσωπικότητας του ατόμου με τη φυσική και ψυχική ανανέωση που προσφέρει η τακτική αργία στον εργαζόμενο άνθρωπο εντός της κάθε εβδομάδας (άρθρο 5 και 21 Συντάγματος)».

Θεωρούμε ότι όλα όσα αναφέρονται στην απόφαση έχουν εκφραστεί και αποτυπωθεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο μέσα από τις ανακοινώσεις, τα συνθήματα και τις δράσεις του αγώνα. Αποτυπώθηκαν και καταγράφηκαν ολοκληρωμένα μέσα στο λόγο που εκφράστηκε από τους ίδιους τους αγωνιζόμενους με βάση τις πραγματικές ανάγκες μας. Σε έναν αγώνα που δόθηκε και συνεχίζει να δίνεται από όλους όσοι συνεχίσαμε να αντιστεκόμαστε με συνέπεια και επιμονή στους εργασιακούς χώρους και στο δρόμο, με αποτέλεσμα το ζήτημα της Κυριακάτικης Αργίας να εξακολουθεί να παραμένει ανοιχτό και στο προσκήνιο. Σε κάθε περίπτωση πάντως είναι κρίσιμο να μην εφησυχάζομαστε με την απόφαση αφού όπως αναλύθηκε δεν διασφαλίζει τα συμφέροντά μας. Όπως όλη την προηγούμενη περίοδο, έτσι και τώρα **ό,τι κερδίζουμε διασφαλίζεται μόνο μέσα από τη συνέχεια των αγώνων μας**. Το γεγονός ότι εξακολουθούν να ισχύουν οι νόμοι για τις 7, τις 8 και τις όσες περισσότερες Κυριακές αποδεικνύει ότι η Κυβέρνηση μπορεί να νομοθετεί ακόμα και κόντρα στην ερμηνεία του «υπέρτατου» για αυτούς νόμο.

Συμπληρωματικά έχει σημασία να αναδειχτούν και οι επιπλέον ιδιαίτερες ευθύνες όσων ενεπλάκησαν με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο σε αυτόν τον αγώνα.

Η ΟΙΥΕ γενικά μπορεί να κινήθηκε κατά βάση με απεργίες σε πανελλαδικό επίπεδο, αλλά αφενός προκηρύσσουν τις στο παρά πέντε, χωρίς εξορμήσεις και προετοιμασία στους χώρους δουλειάς, αφετέρου επιδιώκοντας συμμαχία με τους μικρούς εργοδότες (που ενίοτε για τους δικούς τους λόγους αντιτίθονταν «μερικώς» στην κατάργηση της Κυριακάτικης Αργίας). Δεν προσέφυγε στο Συμβούλιο της Επικρατείας από την αρχή (το 2013), για να θέσει το ζήτημα της κατοχύρωσης της Κυριακάτικης Αργίας συνολικά, που είναι το επίδικο για εμάς τους εργαζόμενους, αλλά κινήθηκε επιλεκτικά αφήνοντας έξω από τη συζήτηση τις 8 Κυριακές. Στο πλαίσιο της διαμόρφωσης συνθηκών κοινωνικής ειρήνευσης και ταξικής συνεργασίας επέλεξε τη μη κήρυξη απεργίας σε κάποιες από τις Κυριακές που άνοιξαν τα καταστήματα ενώ σταθερά δεν κήρυξε απεργία την 8η Κυριακή, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει πάντα πανελλαδικής εμβέλειας απεργία, αφήνοντάς μας έκθετους ως εργαζόμενους. Έτσι, παρότι πάντα τοποθετούνταν ενάντια στο άνοιγμα των καταστημάτων και το ξεχείλωμα των ωραρίων, με τη συνολική της στάση αυτό ακυρωνόταν.

Στο σημείο αυτό θέλουμε να κάνουμε και πάλι σαφές ότι **ο καθοριστικός ρόλος για τη θετική έκβαση του αγώνα**, όπως και για κάθε άλλο εργατικό ζήτημα, **βρίσκεται στην οργάνωση των εργαζομένων από τη βάση, στην αγωνιστική κίνηση των επιχειρησιακών και κλαδικών σωματείων**. Σε καμία περίπτωση όμως δεν μπορεί να αποτελεί δικαιολογία αυτό για τις ρεφορμιστικές πολιτικές που ακολουθεί η συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

Στον αγώνα αυτό καθηλωτική υπήρξε και η στάση του **ΠΑΜΕ**. Αντί να συμβάλει στην οργάνωση των αντιστάσεων, να συντονίζεται με τα υπόλοιπα σωματεία, να ενισχύει με τις όποιες δυνάμεις του τους αγώνες, αρκέστηκε σε συγκεντρώσεις – παρεμβάσεις, που **δεν στόχευαν ουσιαστικά στο μπλοκάρισμα της κατάργησης της Κυριακάτικης αργίας** και που εμπεδώνουν στους εργαζομένους την ηττοπαθή λογική ότι **δεν μπορούμε να πετύχουμε νίκες**. Και όλα αυτά σε ένα πλαίσιο όπου ο κομματικός του φορέας αναλώνεται σε θεσμικές επερωτήσεις, σε μια εναγώνια αναζήτηση ρόλου στα αυστηρά όρια που θέτει το κυρίαρχο πολιτικό σύστημα. Αρνητική εξέλιξη ήταν και η **άρνηση του Συλλόγου Εμποροϋπαλλήλων Αθήνας** (με την τόσο μεγάλη ιστορία, και με την εναντίωσή του στην καταστρατήγηση δικαιωμάτων σχετικά με τον εργάσιμο χρόνο όλο το προηγούμενο διάστημα) **να κηρύξει απεργίες και να αγωνιστεί για αυτές**, με την αιτιολογία ότι ο αγώνας είναι μερικός και ότι οι ίδιοι συμμετέχουν σε συνολικούς αγώνες.

Από την πλευρά μας ήταν **εξαρχής δεδομένο ότι τίποτε δεν επρόκειτο να μας χαριστεί ή να κερδηθεί μέσω κάποιου σωτήρα που θα έδινε τη μάχη για λογαριασμό μας ή που θα υποσχόταν να δικαιώσει τον αγώνα μας**. Γι' αυτό στηριχθήκαμε αποκλειστικά στις δικές μας πλάτες. Προσπαθήσαμε, συμμετέχοντας στο *Συντονιστικό Δράσης ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης Αργίας και τα «απελευθερωμένα» ωράρια*, μαζί με τους συναδέλφους μας από όλο τον κλάδο του εμπορίου, από κάθε χώρο δουλειάς και από κοινού με τον κόσμο του αγώνα να οργανώσουμε τις αντιστάσεις μας. Έτσι συνεχίζουμε και σήμερα τον αγώνα μας.

Η συνέχιση και η ενδυνάμωσή του λειτουργεί ως **ανάχωμα στη συνολική επίθεση που δεχόμαστε**. Είναι στο χέρι όλων μας, όλων των εργαζόμενων στα εμπορικά καταστήματα, όλων των συναδέλφων μας, όλου του κόσμου του αγώνα **όχι μόνο να πάρουμε πίσω τις κλεμμένες Κυριακές, αλλά και να αντιπαλέψουμε συνολικά τα μέτρα που προσπαθούν να μας επιβάλουν**. Κομβικό σημείο προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος αυτός ήταν και παραμένει η **συσπείρωση δυνάμεων** που θα αποτελούνται πρώτα και κύρια **από εμάς τους ίδιους τους εργαζόμενους μέσα στους χώρους δουλειάς**, στα βιβλιοπωλεία και σε όλο το εμπόριο, για να μπορέσει να διευρυνθεί ο εργατικός χαρακτήρας και να δοθεί η μάχη από κοινού με όσο το δυνατόν καλύτερους όρους.

Η απάθεια και η μοιρολατρία δυσχεραίνουν διαρκώς τη θέση μας. Καθώς το σύστημα της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης οξύνει διαρκώς την επίθεσή του, εντείνοντας τις ανισότητες, τη φτώχεια και την εξαθλίωση, **η απάντησή μας περνάει μέσα από την από τα κάτω οργάνωσή μας στους χώρους δουλειάς, την ταξική αλληλεγγύη και τη συλλογική αντίσταση**. Μέσα από τη **συστράτευση** των καταπιεζόμενων κομματιών της κοινωνίας στους ταξικούς – κοινωνικούς αγώνες, τη **διασύνδεση** και στο **συντονισμό** τους **στη βάση των κοινών συμφερόντων της τάξης μας**.

Λέμε όχι στις κλεμμένες Κυριακές. Παίρνουμε τη ζωή μας στα χέρια μας!

Απαιτούμε νομοθετική κατοχύρωση της Κυριακάτικης Αργίας.

Τα εργατικά συμφέροντα μπροστά. Καμία Κυριακή τα μαγαζιά ανοιχτά!

Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου - Χάρτου - Ψηφιακών Μέσων Αττικής

Λόντου 6, Εξάρχεια, Αθήνα | 2103820537 – 6980182255 | sylyp_vivliou@yahoo.gr | bookworker.wordpress.com